

PROJECTE EDUCATIU

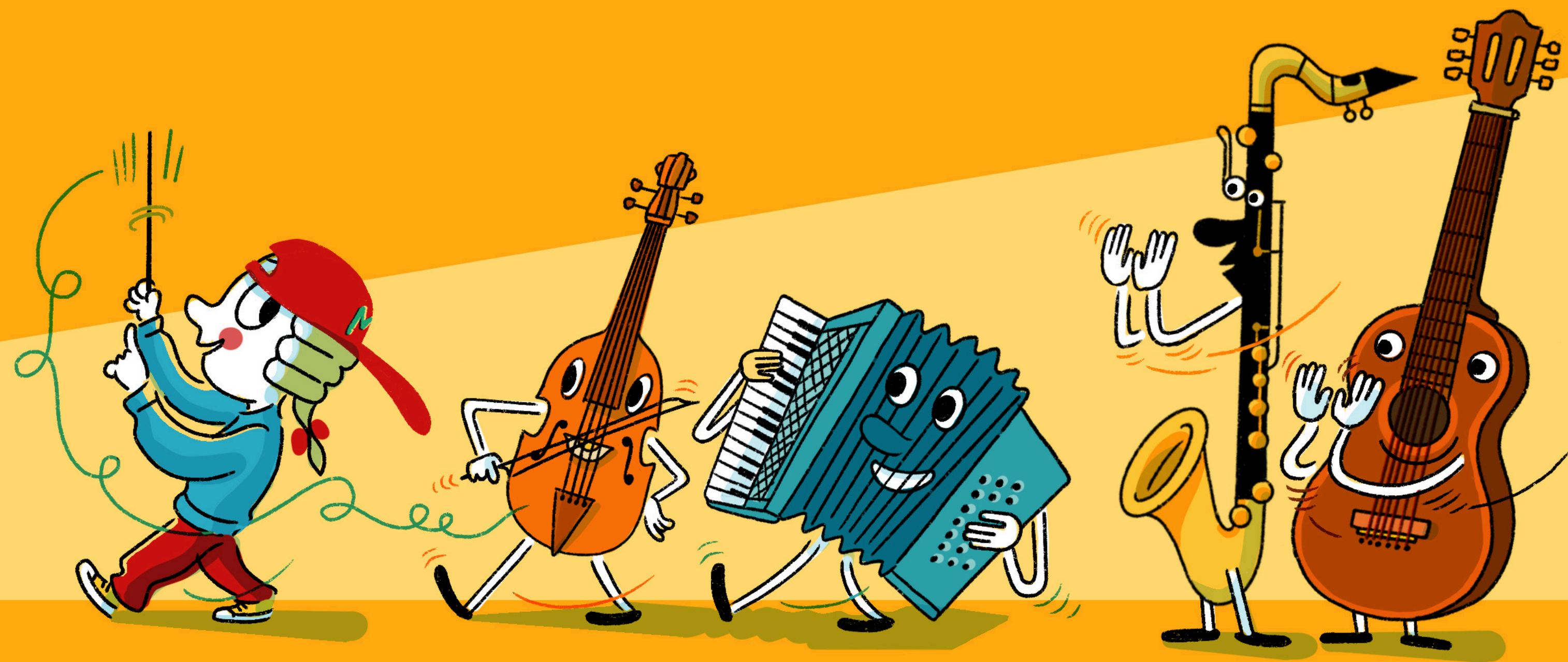
L'AUDITORI

A photograph of a band performing on a stage. There are six people in total. From left to right: a person in a green cap and white t-shirt with paint splatters, holding a drumstick; a person in a red cap and white t-shirt with paint splatters, playing a trumpet; a person in a red cap and white t-shirt with paint splatters, playing a saxophone; a person in a green cap and white t-shirt with paint splatters, playing an accordion; a person in a red cap and white t-shirt with paint splatters, playing an acoustic guitar; and a person in a white dress with paint splatters and a red cap, standing on the right. The background is a dark stage with a large, stylized red and white graphic. The text 'MAMEMI... MOZART!' is overlaid in large yellow letters on the left side of the image.

**MAMEMI...
MOZART!**

GUIA DIDÀCTICA

L'AUDITORI

Mamemi...Mozart!: SENTIT DEL CONCERT

Mamemi... Mozart! és un concert que té l'objectiu d'apropar l'obra d'aquest compositor als infants de 2 anys en endavant. El seu repertori, els arranjaments fets i l'orientació pedagògica permeten treballar diversos aspectes musicals (pulsació, ritme, improvisació, etc.), així com diferents efectes de la producció de la veu, el coneixement d'instruments poc comuns en la música clàssica, les característiques de l'època i l'apropament a la vida de Wolfgang Amadeus Mozart. Tots aquests aspectes el fan obert a un públic de diferents edats.

Les obres que escoltarem no són en versió original, però constitueixen, d'una banda, una porta oberta a jugar amb la música del compositor, i de l'altra, una motivació per dur a terme, a posteriori, una audició de les versions originals.

A causa de la instrumentació emprada, molt diferent de la que va utilitzar Mozart, i dels arranjaments amb què han estat tractades les obres que us presentem, apropem les composicions del músic austríac a altres estils musicals pròxims al nostre segle. Com a resultat de tot plegat, tenim un ventall de treball molt ampli amb cada una de les peces.

Mamemi...Mozart!

Repertori

1. Gallimathias musicum, núm. 5, KV. 32, «Pastorelle»
2. Le nozze di Figaro, KV. 492, «Non più andrai, farfallone amoroso»
3. Die Zufriedenheit, KV. 349
4. Concert per a piano núm. 21, KV. 467, «Andante»
5. Sonata per a piano núm. 11, KV. 331, «Alla turca»
6. Die Zauberflöte, KV. 620, «Dies Bildnis ist bezaubernd schön»
7. Die Zauberflöte, KV. 620, «Wie stark ist nicht dein Zauberton»
8. Variacions sobre el tema Ah!, vous dirai-je, maman, KV. 265 (cançó popular El gall Quiquiriquí)
9. Eine kleine Nachtmusik, KV. 525, «Rondeau. Allegro»
10. Minuet en fa M, KV. 2a
11. Concert per a piano núm. 17, KV. 453, «Allegretto»
12. Die Zauberflöte, KV. 620, «Schnelle Füsse, rascher Mut» (cançó Les campanes)
13. Eine kleine Nachtmusik, KV. 525, «Romance. Andante»
14. Eine kleine Nachtmusik, KV. 525, «Allegro» (La cançó dels Mamemi!)
15. Sonata per a violí en mi m, KV. 304, «Minuet»
16. Divertimento núm. 4, KV. 439b, «Allegretto»
17. Allegro en do M, KV. 9a
18. Allegro en sib M, KV. 3
19. Don Giovanni, KV. 527, «La ci darem la mano»
20. Komm, liebe Zither, komm, KV. 351
21. Concertone per a dos violins i orquestra, KV. 190, «Andante grazioso»

Compositor : W.A. Mozart

Arranjaments : Eduard Iniesta

Lletra de "La cançó dels Mamemi": Eduard Iniesta

EQUIP DE REALITZACIÓ

Director musical i arranjaments: Eduard Iniesta

Director escènic: Pablo Paz

Il·lustracions: Daniel Jiménez

Directora pedagògica: Núria Gibert

MÚSICS

Eduard Iniesta: guitarra acústica, mandola, tzouras, mandolina i veu

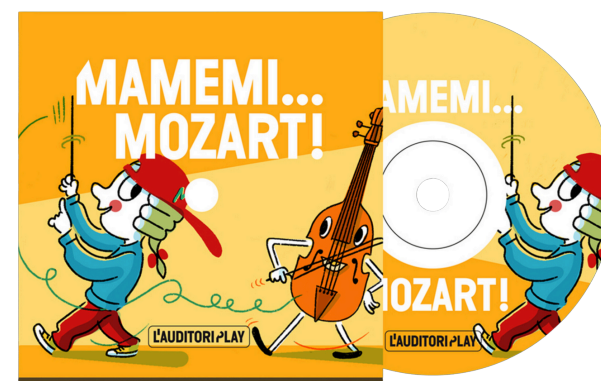
Gregori Ferrer: acordió i glockenspiel

Ivó Oller: flügelhorn i trompeta

Laura Mejía: veu i bendir

Pau Domènech: clarinet baix

Roman Gottwald: violí, percussió i xerrac

Enllaç a l'Auditori Play

PER QUÈ ÉS IMPORTANT TREBALLAR EL CONCERT ABANS D'ASSISTIR-HI?

El treball previ ajudarà l'alumnat a escoltar amb atenció i intensitat el concert. La preparació auditiva de les obres donarà significat a l'assistència del concert, alhora que ajudarà els alumnes a endinsar-se en l'espectacle, ja que l'escolta prèvia i la descoberta del repertori els proporcionarà un flotador auditiu que repercutirà en una actitud d'escolta i atenció. El tractament de les audicions del programa a l'aula serà un eix motivador per a l'assistència al concert. El concert és el motor que genera les activitats d'aprenentatge que es plantegen a l'aula. És l'objectiu final, però no l'únic. Com més intensiu sigui tot aquest treball previ, més impacte emocional i un millor aprenentatge hi haurà el dia de l'espectacle.

EL Mamemi...Mozart! ORIENTACIONS PEL PROFESSORAT

DURANT EL CONCERT

Cada vegada que assistim a un concert amb els nostres alumnes, cal recordar-los les actituds que n'esperem durant el concert, i per això és recomanable que els nens i nenes sàpiguin que aniran a un concert de música on s'ha d'escoltar i no parlar.

Els professionals que actuen, la resta del públic i l'espai que ens acull es mereixen el nostre respecte, i no hi pot haver interrupcions de cap tipus, ja que els músics estan treballant i necessiten concentrar-se.

Cal recordar-los també que visitaran un espai únic, L'Auditori de Barcelona, amb més de 40.000 metres quadrats construïts que actualment s'utilitzen per acollir concerts i espectacles de tota mena. També convé avisar-los que a les diferents sales de L'Auditori està prohibit menjar i beure, així com abandonar la sala a mitja actuació. Per tant, els alumnes han d'utilitzar els espais reservats per a aquestes necessitats abans o després del concert.

Durant el concert, el professorat ha de fer-se responsable del grup i prendre les mesures adequades en cada situació per tal de garantir l'audició al conjunt del públic. Convé que, abans d'entrar a la sala, el professorat creï un ambient de tranquil·litat amb els alumnes i que, un cop dins la sala, vetlli perquè es comportin durant el concert. També convé recordar que no s'ha d'acompanyar la música picant de mans, aplaudint o xiulant, tret que es demani des de l'escenari (en el cas de les peces participatives).

Un concert sense les actituds correctes no és educatiu, i nosaltres som un servei educatiu. Per això ens reservem el dret, si cal i d'acord amb el professor o professora de cada grup, de demanar a alguna persona o a algun centre que abandoni la sala de concerts si la seva actitud distorsiona la bona marxa de l'espectacle o en dificulta l'aprofitament a la resta dels companys.

ARGUMENT ESCÈNIC

Imagineu que Mozart es pogués transportar des de la seva època i visitar els músics. En el primer concert que vam fer, els músics eren un grup de fans d'aquest compositor que es retrobaven, portaven la roba d'aquella època i recordaven les obres de Mozart que havien tocat junts.

Ara, Mozart està tan content de com ho van fer, que es trasllada al nostre temps per veure com actuen i per gaudir en comprovar que continuem escoltant, jugant i assaborint la seva música.

ORIENTACIONS PER ABANS DE FER LES ACTIVITATS

Aquest concert s'ha fet tenint com a objectiu un compositor: Wolfgang Amadeus Mozart. Això fa imprescindible endinsar-nos abans que res en la seva persona. És necessari que els adults que guien el treball dels infants facin de nou una ullada a la vida i l'obra del compositor. En el cas de Mozart, ho recomanem d'una manera especial, ja que es tracta d'un compositor molt conegut i divulgat, i aquest fet és bo d'una banda, però és cert que molt sovint la informació ens ha pogut arribar amb objectius externs als purament musicals. Per això, tenim davant una gran oportunitat per obrir un altre cop les portes a aquest compositor i descobrir la relació de la seva obra amb la seva vida. Després d'aquest redescobriment, el pas següent és escoltar el Play seguint les propostes que us presentem a continuació. A partir d'aquí, us convidem a buscar les versions originals de les peces que més interès us han despertat, per observar les diferències i les aproximacions dels arranjaments duts a terme. La idea bàsica d'aquest projecte ha estat la següent: per a Mozart, fer música era jugar i gaudir amb les seves creacions, i nosaltres també podem fer el mateix amb la seva música.

Per poder-ho fer, tindrem en compte tots els elements de què podem disposar per fer música: el cos, incloent-hi la veu; els instruments, per acompanyar les vivències musicals, i que podem crear nosaltres mateixos, o utilitzar-ne de convencionals; i, finalment, si volem, podem fer partitures de les nostres improvisacions, utilitzant grafies convencionals o no, en funció del nivell amb què puguem treballar.

Amb tot això, ja tenim el camí preparat per engrescar els infants a iniciar una passejada per les audicions que us oferim.

COM INICIAR EL TREBALL AMB ELS INFANTS

- Podem iniciar el treball escoltant i fent activitats sobre algunes de les obres del Play i, a partir d'aquí, motivar els alumnes a conèixer el seu compositor.
- Podem fer en primer lloc la presentació de la vida i l'obra de Mozart i, a continuació, l'audició de les obres que considerem oportunes. Per investigar sobre la vida de Wolfgang Amadeus Mozart, podem consultar aquests dos llocs web:

https://ca.m.wikipedia.org/wiki/Wolfgang_Amadeus_Mozart

<https://www.biografiasyvidas.com/monografia/mozart>.

- Podem començar per conèixer els instruments del concert, seleccionant-ne els més significatius, i després el seu compositor. A la proposta didàctica, a sota del títol teniu tots els instruments que intervenen en cada obra, i en el quadre adjunt, en quines audicions hem fet les activitats dedicades de manera especial a cada un d'ells.

APROFUNDIR EN LA DESCOBERTA I LES CARACTERÍSTIQUES DELS INSTRUMENTS

Reconeixement dels instruments bàsics: mandolina, acordió, veu de soprano, flügelhorn, violí i clarinet baix (audició 3)

Reconeixement de la darbukka (audició 5)

Reconeixement del xerrac (audicions 6 i 7)

Reconeixement del clarinet baix (audicions 6, 9, 17 i 18)

Reconeixement del violí (audicions 4, 9, 10, 11, 15 i 18)

Reconeixement de l'acordió (audicions 5 i 11)

Reconeixement de la guitarra acústica (audició 16)

Reconeixement del bendir fregat (audició 21)

Reconeixement de la mandola (audició 20)

Reconeixement de la trompeta amb sordina (audició 13)

Reconeixement del bağlamá (audició 10)

Reconeixement del glockenspiel (audicions 12 i 15)

Reconeixement del flügelhorn (audicions 7, 17 i 18)

Reconeixement del tzouras (audició 13)

Reconeixement dels cascavells (audició 1)

Veu de soprano amb tractament de cant líric (audicions 2, 3, 7, 19 i 20)

Veu amb tractament diferent del cant líric (audicions 1, 4, 5, 20 i 21)

Veu que interpreta una cançó que pot ser reproduïda pels infants (audicions 8, El gall Quiquiriquí ; 12, Les campanes, i 14, La cançó dels Mamemi!)

Obres concert

PARTICIPACIÓ DELS INFANTS DURANT EL CONCERT

Es demana la participació dels infants en les cançons següents:

- El gall Quiquiriquí (pista del Play 8). Canten tota la cançó
- Les campanes (pista del Play 12). Canten tota la cançó
- La cançó dels Mamemi! (pista del Play 14). Canten la tornada.
- La ci darem la mano (pista del Play 19). Canten el fragment que diu: «La, la, ra, ra...». Quan els músics ho indiquin, s'agafen de les mans i les fan anar de dreta a esquerra.

Propostes didàctiques obra a obra

A continuació, us oferim diverses propostes amb diferents nivells de dificultat. En funció de l'edat dels nens i del nombre d'infants amb què treballeu, ja decidireu quines s'adaptin millor a la realitat del vostre alumnat. Pel que fa a la durada, us proposem que, quan feu les activitats amb els més petits (2-3 anys), en les obres en què l'exposició formal dels temes es repeteix més d'una vegada, simplifiqueu i les feu un sol cop. En general, com que les activitats proposades tenen diferents nivells de dificultat, sempre n'hi haurà alguna que es podrà adaptar per als més menuts, però en el cas en què totes siguin complexes hem pensat un apartat dedicat expressament a ells.

Programa de mà

LLEGENDA SÍMBOLS

Enllaç a l'àudio

Si cliqueu sobre les imatges trobareu les partitures

W. Amadeus Mozart

W.A. Mozart va nèixer un 27 de gener de 1756 a Sàlzburg. El seu pare Leopold era músic i va ser de gran influència en el desenvolupament de la vida de Wolfgang com a músic.

Ell va ser un nen prodigi que als 6 anys ja creava les seves composicions i com encara no sabia escriure, el seu pare li transcrivia les seves creacions.

Acompanyat dels seus pares i de la seva germana va fer molts viatges per tal de donar a conèixer el seu talent, viatges que també van contribuir a la seva formació i vida.

Com la biografia i obra de Mozart és molt extensa, us convido a saber més d'ell visitant les següents webs o llegint algun dels llibres que parlen d'ell:

https://ca.wikipedia.org/wiki/Wolfgang_Amadeus_Mozart

<https://www.enciclopedia.cat/gran-enciclopedia-catalana/johann-wolfgang-amadeus-mozart>

Llibre: "MOZART, AMADO DE LOS DIOSES" de PAROUTY, MICHEL. Trad: J. RAMÓN AZAOLA Ed: Aguilar;
Aguilar Universal, 1990

OBRA

1. Gallimathias musicum, núm. 5, KV. 32, «Pastorelle»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: flügelhorn, acordió, violí, mandola, veu, clarinet baix i cascavells

Aquesta obra va ser escrita per Mozart als 10 anys. Aquest fet ens pot servir per parlar amb els infants sobre la precocitat de Mozart com a compositor, i introduir el relat dels nombrosos viatges que va fer de petit, per tal de donar a conèixer el seu talent musical a l'alta burgesia.

PROPOSTES

A. L'obra ens ofereix la possibilitat de destacar, d'una banda, els cascavells i, de l'altra, la veu. Podem escoltar l'obra i, tot seguit, preguntem als nens què els recorda. Probablement els suggereix la imatge d'uns cavalls, pels cascavells. A partir d'aquí, cal tenir a l'aula cascavells, per tal de poder proporcionar un contacte directe amb aquest instrument.

Una vegada els infants han experimentat diferents maneres de tocar els cascavells, i han deduït junts quina és la millor manera de tocar-los (la que sigui més «de música»), tornem a escoltar l'audició i els demanem que, cada vegada que sentin els cascavells, facin el moviment que hem escollit.

Després d'aquesta segona audició, els preguntem si hi han sentit alguna cosa diferent d'un instrument acústic. Els ajudem a diferenciar la veu i els mostrem de quina manera s'utilitza i com produeix els sons. Podem balancejar el cos quan sentim la veu.

Una variant de l'activitat és disposar de fotografies de cascavells i de persones cantant, i aixecar-ne unes o altres segons apareguin a la peça.

B. L'obra recorda el trajecte d'un viatge i ens convida a caminar (tot seguint la pulsació). Amb aquest objectiu, caminem fins que sentim la veu sense el so dels cascavells, moment en què seiem o ens quedem quietes dempeus, i no tornem a caminar fins que no sentim de nou els cascavells. Seguim sempre el moviment de l'obra, tenint en compte el ritardando del final.

C. Aquesta proposta és la unió de les dues anteriors. Cada infant camina portant uns cascavells, que fa sonar seguint el ritme de la gravació. En sentir la veu, quan els cascavells a l'obra deixen de sonar, es queda quiet al lloc on és i no deixa que sonin els cascavells que porta. Quan la música reprèn el moviment, i deixa de sonar la veu i sentim un altre cop els cascavells, tornen a caminar seguint el ritme amb els cascavells. Cal que facin bé el ritardando i quedin quietes al final de l'obra.

ELEMENTS MUSICALS:

Timbre: cascavells i veu

Tempo

Acompanyament instrumental

Objectiu: Reconèixer els cascavells, la veu i saber seguir el tempo del final: el ritardando

OBRA

2. Le nozze di Figaro, KV. 492, «Non più andrai, farfallone amoroso»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veu, violí, acordió, clarinet baix i tzouras. Aquesta obra ens permet entrar en el món de l'òpera. És el moment d'explicar als infants aquest gènere musical. Els nens, quan assisteixen a representacions de teatre infantil, sovint també senten fragments cantats, la qual cosa facilita la comprensió del que és una òpera. És recomanable veure amb ells petits fragments de diferents òperes, per observar un context molt llunyà a la nostra època: el vestuari, l'escenografia i l'idioma utilitzat no són propers als infants. També cal que s'acostumin a sentir la veu cantada operística, amb les diferents categories tímbriques. Hem de tenir present les diferents categories de la veu humana: d'agut a greu, les femenines soprano, mezzosoprano i contralt, i les masculines contratenor, tenor, baríton i baix. Totes aquestes veus tenen un timbre diferent del que normalment els nens estan acostumats a sentir a l'escola i als espectacles infantils que no tinguin com a objectiu la música clàssica.

Aquí teniu un enllaç per veure el funcionament de la veu i la manera com es classifiquen les veus humanes, amb alguns exemples de YouTube:

<https://sites.google.com/a/blanquerna.url.edu/calaix-de-music/escoltar-cantar-ballar/cantar/laveuhumana>.

Una vegada s'ha fet la descoberta d'aquest gènere, podem explicar que de vegades les històries de les òperes (els arguments) són divertides, i d'altres no; fins i tot poden arribar a ser força tristes. Els personatges poden ser reals o imaginaris. Però de totes en podem treure una conclusió que, malgrat l'època en què van ser creades, continua vigent actualment.

Le nozze di Figaro és una òpera bufa, la qual cosa significa que explica una història còmica. El fragment que sentirem en el concert és una de les dues àries del personatge de Figaro, del primer acte de l'òpera. El contingut temàtic està escrit en italià, i es tracta d'una de les òperes més importants de la història de la música.

En el nostre arranjament, l'ària és cantada per la soprano, i l'acompanyament instrumental també és diferent de l'original.

PROPOSTES

A. Aquesta obra, pel seu caràcter i pel tempo, tan fàcil de seguir, és agradable de caminar, i també de seguir-ne la pulsació amb les mans. És ràpida i, per tant, molt propera a la pulsació natural dels infants. Per seguir la pulsació, posarem la mà esquerra plana i la dreta amb dos dits que piquen molt lleugerament al damunt. Podem fer tan sols una de les propostes (caminar o seguir la pulsació amb les mans) o totes dues alhora.

ELEMENTS MUSICALS:

Les veus humanes

Tempo

Objectiu: Conèixer les diferents veus humanes, l'òpera i treballar la pulsació.

OBRA

3. Die Zufriedenheit, KV. 349

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veu, flügelhorn, acordió, violí, mandolina i clarinet baix

Mozart va escriure aquesta obra per a veu i piano, i amb el nostre arranjament té el desenvolupament següent: en primer lloc, sentim la mandolina, que inicia la introducció, i després s'hi afegeix l'acordió. La melodia comença amb l'entrada de la veu. Quan queden sols els instruments, s'afegeix al grup el flügelhorn, i tornem a sentir la veu acompanyada dels instruments esmentats. Més tard, la veu torna a fer silenci, per aparèixer després amb el violí, que s'afegeix al grup instrumental. Després de l'últim silenci de la veu, la darrera participació la fa acompanyada del clarinet baix, i així conclou la intervenció de tots els instruments.

El caràcter de l'obra és alegre, i tal com nosaltres la presentem ens obre les portes al coneixement dels instruments principals que participen en el concert.

L'esquema formal és I-A-I-A-I-A-I. La introducció instrumental es designa amb la lletra I: sentim els instruments sense la intervenció de la veu, i podem escoltar-los atentament. Designem amb la lletra A la intervenció de la veu quan té el protagonisme, sempre acompanyada pels instruments.

PROPOSTES

A. Cal tenir a l'aula fotografies individuals de cada un dels instruments que presentem: mandolina, acordió, flügelhorn, violí, clarinet baix i una cantant. Abans d'iniciar pròpiament l'activitat, és convenient que els nens puguin sentir el so individual de cadascun d'aquests instruments i el relacionin amb la seva imatge, i que puguin diferenciar la veu d'una cantant soprano.

B. També es pot escoltar l'obra i, senzillament, identificar els fragments que tenen veu i els que no en tenen. Per fer-ho, dividim el grup classe en dos grups, de manera que els uns representin els fragments en què tan sols sentim instruments, i els altres, els fragments en què sentim la veu. Això es pot fer repartint mocadors d'un color al grup dels instruments i d'un altre color al grup de la veu.

C. Aquesta és una variant de la proposta B. Continuem diferenciant els instruments de la veu, però el grup que representa els instruments sempre belluga el mocador, ja que ara, a més d'identificar quan sonen instruments i quan sona la veu, hi afegim un grup de cinc nens que porten la fotografia dels instruments que interpreten l'obra. A mesura que senten que s'incorpora l'instrument que representen, entren a formar part del grup dels instruments.

Per als més petits: Cada vegada que senten la veu, han de bellugar el mocador que tenen en grup, o el que tenen individualment cadascú.

ELEMENTS MUSICALS:

Timbre: veu, flügelhorn, acordió, mandolina, violí i clarinet baix.

Estructura

Objectiu: Reconèixer els timbres del flügelhorn, acordió, violí, mandolina, clarinet baix i veu.

Acordió

Clarinet baix

Flügelhorn

Mandolina

Trio

Violí

OBRA

4. Concert per a piano núm. 21, KV. 467,
«Andante»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veu, violí, clarinet baix, flügelhorn, acordió i arxillaüt

Aquí escoltem un fragment del moviment «Andante» d'aquest concert. Un concert és una forma musical en la qual intervé una orquestra simfònica i un o més instruments solistes; en aquest cas, el piano. Aquest fragment, després de la nostra intervenció, ha resultat una versió «jazzística».

PROPOSTES

A. La versió que sentim a l'àudio ens convida a ballar i a moure'ns. És una bona ocasió per convidar els nens a bellugar-se de manera lliure, tot experimentant la delicadesa dels canvis melòdics dels instruments de vent i el seu diàleg amb la veu i el violí. Aquesta proposta és la més indicada per als més petits.

B. Si volem treballar diferents timbres, és aconsellable destacar l'arxillaüt, que marca constantment el ritme de base; el violí, que apareix i desapareix portant la melodia mentre els instruments de vent fan l'harmonia, i, finalment, la veu.

B.1. Fem dos grups, i cadascun té una peça de tela gran. Un dels grups representa el violí, i l'altre, els instruments de vent (sense la veu). Fem voleiar la tela cada vegada que sentim el nostre instrument o instruments. Quan apareix la veu, tothom resta quiet, i observem si els nostres instruments intervenen quan es canta. Això es comenta una vegada acabada l'audició, i, si es considera convenient, passem a la proposta B.2.

B.2. Hi afegim un grup de nens que, quan senten la veu, ballen. La resta fan el mateix que a la proposta B.1, però en el moment en què apareix la veu continuen responent amb la tela a la intervenció del seu instrument o instruments.

Per als més petits: Aconsellem treballar tan sols les intervencions del violí o de la veu, per separat i amb mocadors. O bé, caminem si sentim l'instrument que observem, o restem quietes si no el sentim.

ELEMENTS MUSICALS:

Estil jazz

Timbre: arxillaüt, violí, veu i instruments de vent.

Objectiu: Conèixer l'estil jazz i diferenciar els instruments que intervenen.

OBRA

5. Sonata per a piano núm. 11, KV. 331,
«Alla turca»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: flügelhorn, acordió, arxillaüt, clarinet baix, veu i darbukka

Aquesta obra és un fragment de la Sonata per a piano núm. 11. Per les seves característiques, la melodia presenta ritmes i relacions melòdiques que ens apropen al poble turc. A l'època de Mozart, la ciutat de Viena vivia sota la influència turca pel que fa a costums, roba i art en general a causa de la invasió, al seu dia, de les tropes turques. Aquesta sonata és testimoni d'aquesta realitat. L'arranjament que sentireu reforça aquest caràcter pel ritme constant de la darbukka (instrument de percussió oriental) i la melodia de l'acordió.

L'AUDITORI

PROPOSTES

A. Diferenciem el timbre de tres dels instruments: darbukka, acordió i veu. Abans de passar a les activitats, cal fer l'audició tots junts per identificar-los. Una vegada els tinguem clars, fem les activitats.

A.1. A la primera activitat, diferenciem el ritme i el timbre de la darbukka i de l'acordió en el paper de solista. Treballem amb dos grups i dos tipus de material: cordes i cintes. Un dels grups és el responsable d'identificar la darbukka, per a la qual cosa ha de bellugar les cordes seguint el seu ritme. L'altre grup belluga les cintes seguint la melodia i el ritme de l'acordió en el moment en què aquest té el paper de solista.

A.2. Escoltem de nou l'obra sencera i ara estem especialment atents a la veu. Distingim quan diu «Pa-pa-pa-pa» i «Da-ba-da-ba-da». Tot seguit, imitem aquests sons tots junts, acompanyant la veu de l'obra.

A.3. Dividim el grup classe en tres grups: el primer representa la darbukka, el segon l'acordió solista i el tercer la veu. Els donem el material de la proposta A.1. El grup de la veu pot cantar o, tenint en compte l'agilitat amb què es diuen les síl·labes, i que hi ha uns altres dos grups que també hi intervenen, poden aixecar els braços i bellugar les mans pels canells.

Per als més petits: Poden representar cada un dels instruments (darbukka, acordió i veu) per separat amb les mateixes propostes que hem fet. Quan es treballi el reconeixement de la veu, poden provar d'imitar-la, però l'agilitat amb què se sent a la gravació els ho dificultarà, de manera que es pot optar perquè aixequin els braços i belluguin les mans pels canells quan sentin la veu.

ELEMENTS MUSICALS:

Influència de ritmes turcs.

Timbre: darbukka, acordió i veu

Objectiu: Conèixer la darbuka i saber diferenciar-la de l'acordió i la veu.

OBRA

6. Die Zauberflöte, KV. 620, «Dies Bildnis ist bezaubernd schön»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instrumentes que hi intervenen: xerrac i clarinet baix

En aquest tema, com en el 7 i en el 12, sentirem diferents fragments d'una mateixa òpera, La flauta màgica. Aquesta òpera pertany al gènere anomenat singspiel, caracteritzat per uns diàlegs parlats intercalats amb la música.

En alguns casos, s'ha considerat aquesta obra com un conte de fades, i en d'altres se li ha atribuït un significat polític, concretament maçònic, ja que es creu que Mozart pertanyia a aquest grup polític. Com que l'argument de l'obra es pot trobar a molts llibres i també a la Viquipèdia, no hi entrarem. Cal tenir present, però, que tot i que té un significat complicat, es tracta d'una òpera que, mitjançant titelles o en versió teatral, ha estat adaptada molt sovint per al públic infantil a causa dels personatges fantàstics que hi surten, i que la fan propera als infants.

Cal destacar que en aquesta òpera trobem una execució virtuosa de la veu femenina en el personatge de la Reina de la Nit, concretament a l'ària «Der Hölle Rache kocht in meinem Herzen», en què la cantant arriba a una nota molt aguda (Fa5), de difícil execució i aconseguida molt poques vegades.

A la versió original, l'ària «Dies Bildnis ist bezaubernd schön» (núm. 6) és cantada per Tamino, i fa referència a la bellesa de la filla de la Reina de la Nit, Pamina, que ell encara no coneix personalment. Per tal de poder salvar-la, però, li han fet arribar un quadre amb la seva imatge.

En la nostra versió no hi ha cap cantant, tan sols dos instruments que, per les seves característiques tímbriques, també ens transmeten una sensació de bellesa, quasi d'encanteri.

El clarinet baix fa la introducció, i després s'hi afegeix el xerrac, que anem sentint damunt de les notes del clarinet baix, com qui s'eleva cap amunt després de ser impulsat per un llit elàstic. El clarinet baix recorda un moviment feixuc però discret i suau, mentre que el xerrac es mostra lleuger i delicat. El seu moviment melòdic ens recorda el vaivé d'una ploma bellugada pels diferents impulsos provocats per l'aire.

PROPOSTES

Una vegada hem explicat què és una òpera (vegeu l'obra núm. 2) i de quina òpera es tracta en aquest cas, cal buscar informació amb els infants sobre els instruments que hi surten, el xerrac i el clarinet baix (tot diferenciant aquest de la resta dels clarinets), per poder-los identificar visualment. Passem al treball auditiu quan aquest reconeixement hagi quedat clar.

També us aconsellem, abans d'escoltar-los, haver parlat amb els nens sobre les característiques tímbriques d'aquests dos instruments, de manera que, quan els sentin, els puguin reconèixer. A continuació, podem fer les activitats.

A. Fem dos grups: a) el que respon al so del clarinet baix, i b) el que respon al so del xerrac.

A.1. El grup a té una pilota gran, i se la passen rodolant per terra lentament quan senten el clarinet baix. El grup b té un mocador agafat entre tots amb una ploma al damunt que fan voleiar quan sona el xerrac.

A.2. El grup a s'està dempeus i, cada vegada que senten el clarinet baix, es belluguen caminant molt feixugament per l'espai de l'aula o la sala on es trobin. El grup b s'està dempeus i, cada vegada que senten el xerrac, sense desplaçar-se, belluguen el cos amb moviments molt lleugers i màgics, semblants a les flames.

Per als més petits:

1. Aixequen els braços quan senten el so del xerrac.

2. Agafen un mocador que sigui molt lleuger entre tots i el belluguen quan senten el xerrac, seguint el moviment del so ascendent i descendent.

ELEMENTS MUSICALS:

Timbre: xerrac i clarinet baix

Objectiu: Conèixer el xerrac i saber diferenciar-lo del clarinet baix.

OBRA

7. Die Zauberflöte, KV. 620,
«Wie stark ist nicht dein Zauberton»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veu, xerrac, flügelhorn i guitarra

Aquí cal tenir present el mateix que hem dit per a l'obra número 6 pel que fa a les òperes en general, i en concret per a La flauta màgica. Quant a la versió original, és cantada també per Tamino, que, tot buscant Pamina, ens parla del bell i màgic so de la flauta (la flauta màgica). Alhora, però, es mostra inquiet perquè encara no ha trobat la princesa.

En la nostra versió, sentim un fragment d'aquesta ària, cantada per la soprano, en l'idioma original, alemany.

Al començament sentim el flügelhorn fent la melodia i la guitarra fent l'acompanyament, que es manté en aquest paper durant tota l'obra. Quan desapareix el flügelhorn, cedeix la melodia a la cantant, i tot seguit sentim el xerrac.

PROPOSTES

Com a instrument nou, aquí tenim el flügelhorn; per tant, haurem de fer un treball previ de recerca per tal que els infants vegin i escoltin clarament de quin instrument es tracta, i el diferenciïn de la trompeta, molt més proper a ells.

També cal distingir una veu que no és la de la cantant i que fa d'acompanyant amb una petita melodia, com si es tractés d'un altre tipus d'instrument. Un cop fet tot això, passem a les activitats.

A. En aquesta obra cal aprofitar que torna a aparèixer el xerrac. Per tal de reconèixer-lo, n'hi ha prou que tots els nens alhora aixequin els braços cada vegada que el sentin.

B. Es poden fer parelles en què un dels membres representa la cantant i l'altre el xerrac. Els que representen el xerrac porten un mocador. Els cantants caminen seguint la pulsació de la cantant i s'aturen quan ella ho fa, i els representants del xerrac van al costat dels cantants, fent voleiar el mocador, i toquen els cantants quan sona el xerrac.

Per als més petits: Si belluguem el cos seguint la música, aquesta ens porta a fer un moviment de balanceig, de manera que per als infants us proposem que facin el balanceig amb el cos com si es bressolessin i, en sentir el xerrac, paren i amb els braços fan moviments de dalt a baix com si es tractés d'una onada.

ELEMENTS MUSICALS:

Timbre: flügelhorn, veu i xerrac.

Ritme

Objectiu: Conèixer el flügelhorn i reconèixer el xerrac.

OBRA

8. Variacions sobre el tema Ah!, vous
dirai-je, maman, KV. 265 (cançó popular
El gall Quiquiriquí)

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: violí, veu, guitarra
acústica, clarinet baix, flügelhorn i xerrac

Mozart va fer unes variacions per a piano d'una
cançó popular alemanya que nosaltres coneixem
amb el títol El gall Quiquiriquí o Cada dia al
demaquí. No deixa de ser un reflex de la influència
musical que va rebre de petit. Es tracta d'una
cançó molt cantada a Alemanya pels infants. Les
variacions, però, les va fer Mozart de gran durant
una estada a París, i és probable que per això el
títol sigui en francès.

L'instrument principal de la peça és la veu. Tot i
que la cançó és l'objectiu principal d'aquesta
activitat, no podem oblidar la resta dels
instruments que hi intervenen. A la introducció,
sentim en primer lloc la guitarra acústica, després
el violí, a continuació entra la veu i, tot seguit,
destaca l'entrada del xerrac. També podem
observar la intervenció de diferents veus que imiten
els animals de la granja.

PROPOSTES

Es pot donar el cas que els infants ja sàpiguin la cançó. En tot cas, primerament cal fer-ne l'audició
per copsar el caràcter de la interpretació, que ens vol transmetre un despertar tranquil i agradable.
Fins i tot sembla que els instruments toquen fluix per no molestar la veu. És molt important explicar
aquest aspecte, i segur que després d'aquesta reflexió la cançó s'interpreta amb molta cura.

Per preparar l'audició, es pot preguntar als nens com es desperten cada dia al matí i qui els desperta.
A continuació, convé que sentin el cant d'un gall i el sons dels animals de la granja. Pot ser els que
sentim a la mateixa obra o es pot utilitzar algun altre material (hi ha uns botons petits que
reprodueixen el cant del gall). Els preguntem si els agradaria sentir el cant del gall cada dia per
despertar-se. A partir d'aquí, podem parlar dels animals que hi ha en una granja. Potser ja n'hem
visitat una amb ells, o han treballat aquest contingut a l'escola. Els preparem explicant de quina
cançó es tracta i el seu contingut. Iniciem l'audició i els diem que intentin identificar els animals que hi
sentiran.

A. Una vegada feta l'audició, diem els animals de granja que hem sentit. Podem buscar-ne informació
i il·lustracions.

B. Aprenem la lletra i la música de la cançó per cantar-la i aconseguir que sigui tan dolça com la de
l'àudio. També podem fer moviments que representin les paraules «mig adormida es desperta...»
mentre cantem. Animem els infants a cantar la cançó als seus ninos quan dormen per despertar-los.

Lletra de la cançó:

«Cada dia al dematí canta el gall Quiquiriquí,
i la gent mig adormida es desperta de seguida.

Cada dia al dematí canta el gall Quiquiriquí.»

C. En el cas que s'hagin fet les activitats de les obres 6 o 7, ja coneixen el xerrac. Per tant, fem
l'audició per observar quan el sentim. Després, tornem a escoltar la cançó i aixequen la mà quan
senten el xerrac tot simulant un moviment ondulat. Convé que el moviment que se'ls demana
correspongui d'una manera tan aproximada com sigui possible a les característiques del timbre de
l'instrument que sentim.

ELEMENTS MUSICALS:

Participació cantant la cançó.

So dels animals de granja

Timbre: el xerrac

Objectiu: Aprenre i saber cantar el dia del concert la cançó: "El gall
quiquiriquí". Reconèixer els instruments ja treballats anteriorment.

8.- VARIACIONES SOBRE EL TEMA "AH. VOUS DIRAI-JE MAMAN" K.265 El gall Quiquiriquí

W.A.Mozart/Eduard Iniesta

Moderato

8

Ca - da ci - a_al de - ma - tí can - ta_el

14

gall Qui - qui - ri - quí i la gent mig a - dor - mi - da

21

es des - per - ta de se - gui - da. Ca - da di - a_al de - ma -

28

tí, can - ta_el gall Qui - qui - ri - quí

8

OBRA

9. Eine kleine Nachtmusik, KV. 525,
«Rondeau. Allegro»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: dits, flügelhorn, violí, acordió, clarinet baix i mandola

Aquesta serenata forma part del grup de les 13 serenates que va compondre Mozart. L'estructura de les serenates de Mozart generalment comença amb un moviment de marxa que té forma de sonata, dos moviments lents que alternen amb dos minuets, després un rondó i un final molt brillant, que de vegades també és una marxa. Aquesta serenata originàriament va ser escrita en set moviments, però tan sols ens n'han arribat cinc. El rondó és el quart moviment. La popularitat de l'obra fa que sovint l'hàgim sentit relacionada amb anuncis, sèries televisives, etc. Ara la sentireu amb el nostre arranjament. Pel que fa a l'estil i als instruments originals, va ser escrita per a grup de cambra: dos violins, viola, violoncel i contrabaix (opcional).

PROPOSTES

A. Abans de fer l'audició d'aquesta obra, podem experimentar fer petar els dits. Una vegada han observat com es fa i com sona, escoltem la peça i intentem identificar quantes vegades sentim aquest instrument corporal. Amb els més petits no acostuma a sortir a la primera, però sí que aprenen el moviment per fer petar els dits i s'hi afegeixen per fer-lo.

El mateix procés que hem seguit amb els dits el podem fer amb la flauta d'èmbol. És fàcil aconseguir-ne una de joguina, i probablement molts nens han tingut o en tenen una. A l'obra surt quan tenen lloc les improvisacions. Després podem iniciar la descoberta d'altres instruments:

El violí

B. Podem observar quantes vegades fa la melodia al començament de l'obra i relacionar-ho amb la descoberta de fer petar els dits de la primera proposta. Fem dos grups: l'un representa el fer petar els dits i l'altre el violí. El primer, quan sent aquest so, belluga els dits (en el cas dels més petits, no podran fer-los petar, i per tant n'hi ha prou que els belluguin), i l'altre grup, quan sent que el violí fa la melodia, s'aixeca i balla al ritme d'aquest instrument.

El clarinet baix

C. Quan deixem de sentir la melodia que fa el violí, escoltem una segona part a l'obra en què els instruments fan improvisacions que recorden sons d'ocells. La base melòdica i rítmica d'aquest fragment musical és l'obstinat que fa el clarinet baix. El ritme és fàcil de seguir caminant per l'espai, i així alhora identifiquem aquest instrument. Podem fer aquesta activitat tots junts per diferenciar molt clarament el clarinet baix de la resta.

D. Per acabar, podem dividir els infants més grans en cinc grups, quatre dels quals representen els instruments treballats (fer petar els dits, flauta d'èmbol, violí i clarinet baix), i el cinquè, els sons dels ocells (improvisacions de la segona part). Aquest últim grup pot portar mocadors de diferents colors per simular la multitud de colors que tenen les ales dels ocells. La resta dels grups poden fer els moviments esmentats abans a cada activitat.

ELEMENTS MUSICALS:

Experiència del so: "petar els dits"
Reconeixement de la flauta d'èmbol
Timbre: violí i clarinet baix.
L'obstinat

Objectiu: Treballar el fet de "fer petar els dits", reconèixer la flauta d'èmbol, saber diferenciar i seguir el ritme del clarinet baix.

OBRA

10. Minuet en fa M, KV. 2a

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: violí, acordió i baĝlamá

El minuet, que en francès significa 'forma musical petita i delicada', és un ball característic de l'època de Mozart. Està escrit en compàs de 3/4, mètrica que convida a ballar i que és la mateixa que s'utilitza en la forma del vals.

Quan escolteu l'obra, pareu l'orella en els aspectes següents: la melodia la fa el violí, i els registres més aguts i menys determinats, així com els sons harmònics, són de l'acordió. També hi sentim un altre instrument de corda ben diferenciat del violí, perquè té el so de corda «pessigada»: és el baĝlamá.

PROPOSTES

Les activitats giren al voltant de la mètrica (el compàs 3/4), que marca la distribució dels ritmes en tres temps. Això ens permet seguir el moviment fent 1,2,3, 1,2,3, 1,2,3... Cal accentuar una mica més el primer temps, ja que és més fort que la resta, però hem de tenir present que cadascun dels tres temps ha de durar el mateix.

A. Tots asseguts i col·locats en rotllana, marquem el primer temps picant amb les mans sobre les cames, i en el segon i el tercer piquem de mans, però sempre tenint en compte que el primer té l'accent més fort. Després acompanyem l'obra amb aquests ritmes.

B. A la segona activitat, caminem d'una manera elegant i típica dels balls de l'època de Mozart. El moviment d'un peu per fer un pas correspon al primer temps, i el farem acompanyat d'una picada de mans. Sense fer cap altre pas ni picar de mans, direm en veu baixa el segon i el tercer, i així acompanyem l'obra.

Per als més petits: Podem explicar la mètrica del compàs 3/4 amb dos titelles: el primer tan sols fa un moviment en sentir el primer temps, moviment que cal procurar que tingui un caràcter fort, i el segon titella marca el segon i el tercer temps, però amb un moviment més fluix (cal fer sempre els mateixos moviments per a cadascun dels temps). Després, podeu fer l'activitat asseguts en rotllana, i seguir el primer temps picant amb les mans sobre les cames, i el segon i el tercer picant de mans. Aquests últims temps han de ser sempre fluixets, per diferenciar-los del primer.

ELEMENTS MUSICALS:

Mètrica ternaria

Minuet

Objectiu: Conèixer i experimentar la mètrica ternaria.

OBRA

11. Concert per a piano núm. 17, KV. 453,
«Allegretto»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: flügelhorn, violí, acordió, clarinet baix i guitarra

Aquí tenim el tercer moviment del Concert per a piano núm. 17, però en lloc del piano com a protagonista, nosaltres hi hem posat el violí i l'acordió, així que en primer lloc els haurem de reconèixer.

L'estructura de l'arranjament és A-A-B-B-A. Per tant, treballarem amb els instruments protagonistes i amb l'estructura.

Violí

Acordió

PROPOSTES

A. Després d'haver escoltat i identificat els diferents temes, dividim la classe en dos grups. Donem dues teles lleugeres de diferents colors: l'una representa el tema A, i l'altra el B. Les repartim als grups, de manera que, quan senten el tema A, belluguen la tela seguint la música, i el mateix fan els del tema B quan senten el seu. Amb el final, tots dos grups segueixen la música amb el tema A.

B. És important diferenciar els dos instruments, i aquí l'acordió toca en un registre gens fàcil de reconèixer. Al tema A, el protagonista és el violí, i el tema B comença amb l'acordió, però després torna a entrar el violí; per tant, molt alerta! Fem la mateixa distribució que abans, però en lloc de diferenciar els temes, ara diferenciem els instruments. A l'últim tema, belluguem les dues teles.

Per als més petits: Aconsellem fer la proposta A. Es pot treballar amb teles grans o bé cada infant pot tenir un mocador, i diferenciar els grups igualment pel color. Recordeu sempre que cal tenir les imatges dels instruments, per fer-ne el reconeixement visual en el treball previ i durant l'audició.

ELEMENTS MUSICALS:

Estructura

Timbre: acordió i violí.

Objectiu: Reconèixer l'estructura formal de l'obra.

OBRA

12. Die Zauberflöte, KV. 620, «Schnelle Füße, rascher Mut» (cançó Les campanes)

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veu, violí, clarinet baix, glockenspiel i tzouras

Tornem a trobar un fragment de l'òpera La flauta màgica. En el cas que sigui la primera obra del concert que treballeu, us recomanem llegir el contingut del l'obra ó per poder situar-vos dins del context de la peça.

El fragment que ara us presentem ens parla del so del glockenspiel. El personatge de Papageno, dit també l'Ocellaire, és qui toca aquest instrument a l'òpera. Papageno introdueix el fragment de Les campanes tocant la melodia, després d'haver interpretat un duet. Aquesta cançó és cantada per Monostatos i els esclaus que volen agafar Papageno i Pamina, però l'Ocellaire els hipnotitza amb el so del glockenspiel, i aconsegueix allunyar-los.

Parlem als nens sobre el so d'aquest instrument, i és aconsellable que en puguin tenir un per tal d'experimentar tocant-lo. Aquest treball es pot ampliar si disposem d'un xilòfon (instrument de percussió amb plaques de fusta), i els comparem. Les característiques tímbriques són ben diferents a causa del material de les plaques. El glockenspiel, també anomenat carilló, en referència als instruments Orff, té les plaques metàl·liques primes, i cal no confondre'l amb el metal·lòfon, que té també plaques metàl·liques, però més gruixudes; i el xilòfon té les plaques de fusta.

PROPOSTES

A. La primera proposta, després d'haver fet una primera audició de l'obra, és cantar la cançó, que en el nostre enregistrament és interpretada per la soprano, seguint la lletra que ella canta en català:

«La campana ja sona,
la campana, ding,ding.
La ra la, la la la la ra la la la ra la.
El seu ding tan alegre,
el seu ding tan suau.
La ra la...
Com m'agrada sentir-la,
no hi ha res millor.
La ra la...»

B. L'estructura formal de la cançó ens permet fer-hi una dansa (A-B), en què A correspon a la part de la lletra de la cançó, i B a la part en què es canta «La ra la...». Ens situem en rotllana agafats de les mans. Quan sentim la lletra, seguim el sentit de les agulles del rellotge fent un saltiró o caminant (per als més petits, caminem), i ens aturem al final de la frase. Quan sentim «La ra la...», cada infant gira 360 graus, fent saltirons cap a la dreta i bellugant els braços i les mans enlaire. En acabar la frase, ens tornem a agafar les mans i tornem a fer el moviment corresponent a la frase A, però ara canviem el sentit de la rotllana (amb els més petits, podem anar sempre en el mateix sentit).

ELEMENTS MUSICALS:

Timbre: el glockenspiel

Estructura

Participació cantant la cançó.

Objectiu: Conèixer el personatge del Papageno de l'òpera de La flauta màgica i el seu instrument, el glockenspiel.

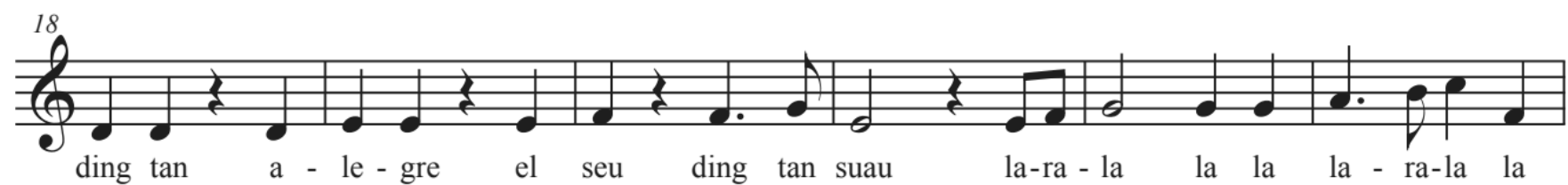

12.- LA FLAUTA MÀGICA

Schnelle Füße, rascher Mut'

W.A.Mozart/Eduard Iniesta

Andante

Glockenspiel

Metallofon

Xilofon

OBRA

13. Eine kleine Nachtmusik, KV. 525,
«Romance. Andante»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: trompeta, acordió, violí, tzouras i clarinet baix

Aquesta obra va ser escrita per a instruments de corda (vegeu l'explicació sobre aquesta serenata al tema núm. 9). Aquest fragment correspon al segon moviment: «Romance. Andante». El tzouras i la trompeta amb sordina fan la melodia, i es van alternant aquesta funció. L'objectiu principal en aquesta obra és conèixer el tzouras i la sordina com a complement de la trompeta.

ELEMENTS MUSICALS:

Sordina

Timbre: trompeta i tzouras.

Estructura

Objectiu: Conèixer què és i perquè serveixen les sordines en els instruments. Diferenciar el tzouras i la trompeta amb sordina.

Tzouras

Trompeta amb sordina

L'AUDITORI

PROPOSTES

A. Per explicar l'efecte de la sordina, us proposem que feu cantar als nens una cançó popular infantil, com ara El Gegant del Pi. En primer lloc, la cantem com sempre ho fem, i després la repetim posant-nos la mà davant de la boca. Aquest efecte és semblant al que produeix la sordina amb un instrument de vent metall, en aquest cas la trompeta.

Una vegada experimentat aquest efecte, podem cantar diferents cançons infantils posant-nos i traient-nos la mà de la boca, fent-ho amb un ritme constant, canviant la velocitat de més de pressa a més a poc a poc, etc.

B. Descubrim el so del tzouras i de la trompeta amb sordina i sense. Per fer-ho, escoltem amb els nens les gravacions i identifiquem pel so quin instrument és de corda i quin de vent. Així diferenciem el tzouras de la trompeta, i després, en quin moment sentim la trompeta amb sordina i en quin moment sense.

Enllaç d'un concert de trompeta sense sordina: <https://youtu.be/YEJCmtuHUBo?si=wbjp65qTvrM0ujly>

C. Una vegada coneguts els dos instruments, podem escoltar l'obra per tal de gaudir-ne a la vegada que reconeixem el tzouras i l'efecte de la sordina en la trompeta. Aquesta audició ens facilitarà el reconeixement de la melodia, i, per tant, en quin moment la interpreta el tzouras i en quin moment la trompeta (amb sordina). Ara podem passar a diferenciar el protagonisme de cadascun dels instruments a l'obra. El tzouras fa la primera melodia i presenta el tema A estructurat en dues frases, la primera suspensiva i la segona conclusiva (la frase suspensiva ens recorda una pregunta, i la conclusiva, una resposta). Després, la trompeta recull la melodia per fer el tema B, i la passa al tzouras, que torna al tema A; la trompeta intervé d'una manera molt breu abans d'acabar l'obra, juntament amb el tzouras.

Seiem a terra i cadascú té al costat un mocador d'una mida que ens pugui tapar la cara:

- Quan sentim el tzouras, fem un balanceig com per bressolar-nos.
- Quan sentim la trompeta, agafem el mocador, ens el posem davant de la cara (per recordar l'efecte sordina) i el belluguem seguint la melodia.
- Quan tornem a sentir el tzouras, com que és el tema final, fem el balanceig i el moviment amb el mocador.

Estructura: A Tzouras B Trompeta A Tzouras (al final s'hi afegeix la trompeta)

Balanceig Mocador Balanceig i mocador

Per als més petits: Podeu donar-los a conèixer la sordina fent l'activitat A. La melodia en si recorda una cançó de bressol; per tant, l'objectiu podria ser bressolar una nina. Agafem en braços una nina o un peluix que bressolarem. Podem estar dempeus o asseguts a terra mentre sentim el tzouras que fa la melodia; en acabar la segona frase, deixem la nina o el peluix a terra, com si fos el llit, i en sentir la trompeta ens posem el dit a la boca per demanar silenci seguint el balanceig amb el cos. En escoltar una altra vegada el tzouras, tornem a agafar la nina o peluix i el continuem bressolant, i en sentir la trompeta ens tornem a posar el dit a la boca, però amb la nina en braços, fins que acabi l'obra.

OBRA

14. Eine kleine Nachtmusik, KV. 525,
«Allegro» (La cançó dels Mamemi!)

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veus, flügelhorn, acordió, violí, guitarra i clarinet baix

L'«Allegro» d'aquesta obra és una de les melodies més conegudes de Mozart, i el nostre arranjador hi ha posat lletra i n'ha fet La cançó dels Mamemi!.

PROPOSTES

A continuació teniu la lletra i l'enregistrament, perquè la pugueu cantar a casa, a l'escola i el dia del concert amb tots nosaltres:

«Ja és aquí la cançó dels Mamemi!
La que més m'agrada cantar a mi.
Ma, ma, ma, mi, ma, ma, me, mi.
Ma, mi, ma, ma, me, mi.
Ma, mi, ma, ma, ma, ma, me, ma, me, mi.
És difícil dir d'un seguit,
sense errors, la cançó dels Mamemi.
És molt divertit, és un joc.
Qui no el sàpiga que aixequi el dit.
Ja és aquí la cançó dels Mamemi!
La que més m'agrada cantar a mi.
Ma, ma, ma, mi, ma, ma, me, mi.
Ma, mi, ma, ma, me, mi.
Ma, mi, ma, ma, ma, ma, me, ma, me, mi.
Ma, me, mi.
Ma, me, mi.
Ma, me, mi»

ELEMENTS MUSICALS:

Participació cantant la cançó

Objectiu: Aprendre i saber cantar el dia el concert: “La cançó dels Mamemi”

Veü Soprano

La cançó dels MA, ME, MI

Eine Kleine Nachtmusik K.525

Allegro

W.A. Mozart/
E. Iniesta

9

Ja_és a - quí la can - çó dels ma ma mi! La que més m'a - gra-da can-tar_a mi

14

Ma ma ma mi ma ma me mi ma mi ma ma me mi ma mi ma ma ma me ma me mi

19

És di - fi - cil - dir d'un se_guit, sen-se_e-rrors la can - çó dels ma me mi

24

És molt di-ver-tit és un joc pels més grans i pels més pe - tits
qui no_el `sapi - ga que_ai-que-qui_el dit

7

35

Ja_és a - quí la can - çó dels ma ma mi! La que més m'a - gra-da can-tar_a mi Ma ma ma mi ma

40

ma me mi ma mi ma ma me mi ma mi ma ma ma me ma me mi MA ME

45

MI MA ME MI MA ME MI

OBRA

15. Sonata per a violí en mi m, KV. 304,
«Minuet»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: violí, guitarra, glockenspiel i clarinet baix

Una sonata és una forma musical formada per tres o quatre moviments. A l'arranjament que us presentem, es tracta d'un fragment del moviment «Minuet». El minuet és una forma musical breu que serveix per fer una dansa caracteritzada per uns moviments galants. Aquí, amb els instruments utilitzats, queda endolcit per la intervenció del glockenspiel. Aquest és el primer instrument que sentim que interpreta la melodia, acompanyat de la guitarra; el clarinet baix entra més tard i aporta el so més greu, i després s'hi incorpora el violí, que recull la melodia en el moment en què el glockenspiel agafa el paper d'acompanyant, juntament amb la resta dels instruments.

PROPOSTES

A. L'objectiu principal d'aquesta obra és diferenciar quan la melodia és interpretada pel glockenspiel i quan ho és pel violí. A més del timbre de cada instrument, les característiques expressives també són diferents: quan sona el glockenspiel la sensació és de recolliment, i quan ho fa el violí és més oberta.

Repartim una cinta o una corda a cada infant, i primer experimentem els moviments que hi podem fer: vaivens suaus a terra simulant el moviment d'una serp, girs cap a totes dues bandes a terra o en l'aire, moviments enèrgics a terra i en l'aire, etc. A continuació, podem fer que cada infant identifiqui dos dels moviments fets per assignar a cada un dels instruments (glockenspiel i violí) i reproduir aquests moviments en escoltar l'àudio.

B. Una variant pot ser decidir entre tots quin moviment identifica el glockenspiel i quin el violí. Una vegada escollits els moviments, tots fem el moviment corresponent a cada instrument mentre escoltem l'obra.

Per als més petits: Podem fer les dues activitats, però treballar tan sols un dels instruments cada vegada. Recordeu que, per als més menuts, el millor és tenir sempre la imatge de l'instrument que escoltem, de manera que el puguin identificar visualment i el relacionin amb el seu so.

ELEMENTS MUSICALS:

Forma musical Minuet

Timbre: glockenspiel i violí

Objectiu: Conèixer la forma musical Minuet i saber diferenciar el glockenspiel del violí.

OBRA

16. Divertimento núm. 4, KV. 439b,
«Allegretto»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: violí, flügelhorn, acordió, guitarra acústica, clarinet baix i joguina

El divertimento és una forma musical que, tal com indica el seu nom, té un estil desenfadat i alegre, format per moviments de dansa. Mozart va fer 61 divertimentos, cinc dels quals KV. 439b, per a tres corni di bassetto (clarinets tenors). És a dir, originàriament va ser escrit per a instruments de vent-fusta.

A l'arranjament que sentireu, podem escoltar altres instruments, entre els quals aconsellem fixar-nos en el violí, l'instrument de percussió (joguina) i els picaments de mans. Les característiques de l'obra ens suggereixen d'una manera espontània el moviment de la dansa. Després d'haver analitzat aquests aspectes, oferim les activitats.

ELEMENTS MUSICALS:

Forma: Divertimento

Timbre: palmades, violí i instrument de joguina

Estructura.

Objectiu: Diferenciar els diferents instruments que intervenen.

L'AUDITORI

PROPOSTES

A. Escoltem atentament l'obra parant l'orella especialment en els tres instruments indicat abans: els picaments de mans, el violí i l'instrument de joguina (percussió). Una vegada escoltada l'obra, restem asseguts a terra, en rotllana. En sentir els picaments de mans, nosaltres també piquem de mans. En sentir la melodia interpretada pel violí, belluguem els braços com si ballessin. En sentir l'instrument de percussió, piquem amb les mans als genolls, seguint el ritme. Repetim aquests moviments tantes vegades com sentim els timbres esmentats.

B. Ara fem l'audició per preparar la dansa. Cal diferenciar les parts següents: introducció, acords de violí; frase A (2 vegades), la primera interpretada per la guitarra acústica, i la segona pel flügelhorn acompanyat de picaments de mans; frase B (2 vegades), amb una part amb instruments sols, i una altra amb picaments de mans; frase C (2 vegades), interpretada la melodia pel violí; frase D, en què sentim l'instrument de joguina. I es repeteix tot una altra vegada: frases A, B, C i D, cada una dues vegades, i finalment un altre cop la melodia de la frase A repetida dues vegades, interpretada pel flügelhorn amb l'acompanyament de tots els instruments i de picaments de mans.

Moviments per fer durant la dansa:

Ens col·loquem en rotllana agafats de les mans.

Frase A. Quan la melodia és interpretada per la guitarra acústica, tot fent saltirons girem en sentit contrari a les agulles del rellotge. Quan la melodia és interpretada pel flügelhorn, fem el mateix però al revés. Al final, quedem quiets mirant cap al centre de la rotllana.

Frase B. A la primera part (sense picaments de mans), avancem caminant cap al centre de la rotllana; a la segona part (amb l'acompanyament de picaments de mans), tornem enrere fent saltirons. Repetim aquesta seqüència dues vegades. Al final de la segona, ens quedem quiets mirant cap al centre de la rotllana.

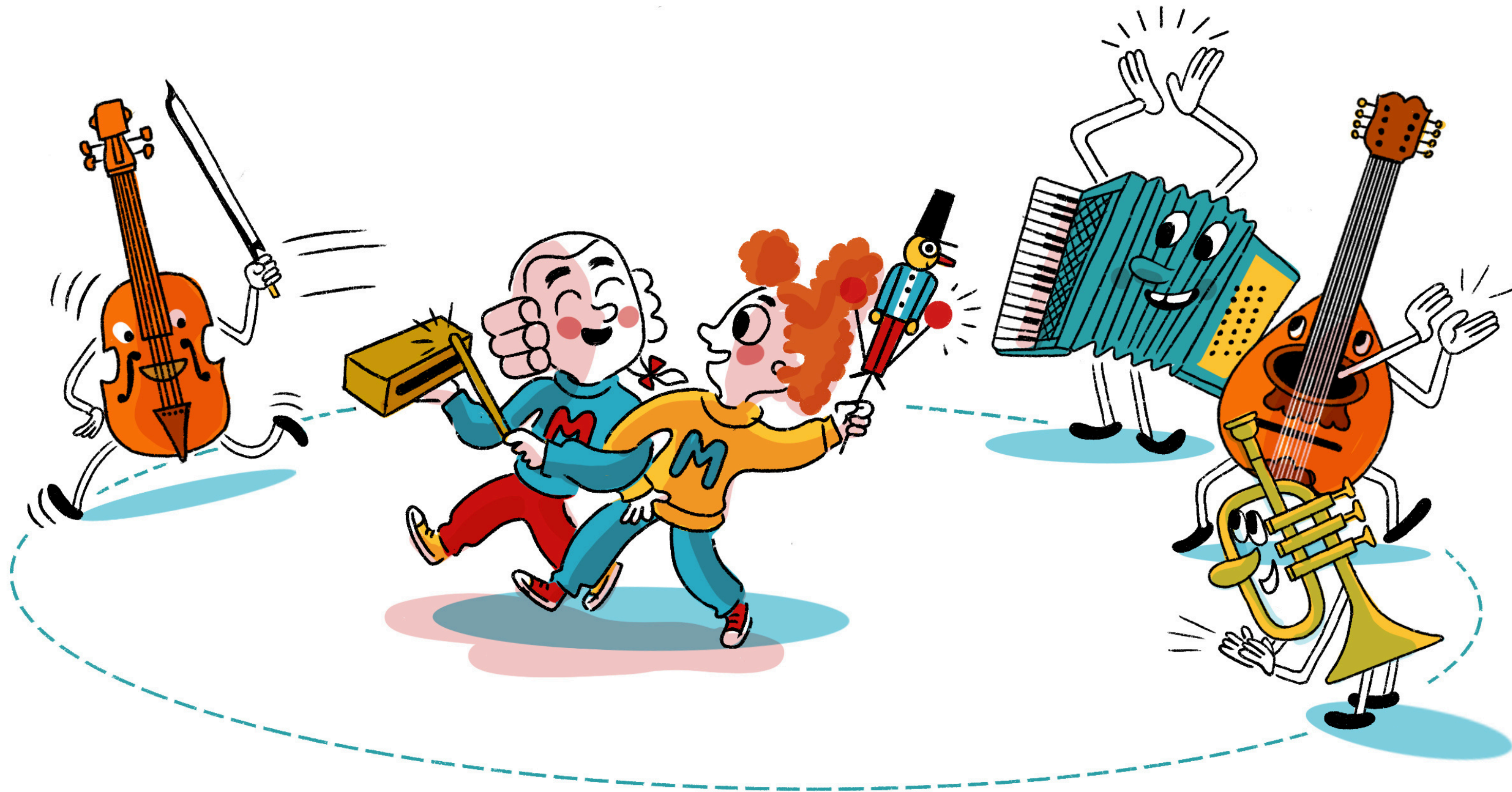
Frase C. Sense bellugar-nos del lloc, fem moviments amb tot el cos (o només els braços), seguint el ritme de la melodia del violí. En acabar, restem al lloc i quiets. En sentir l'instrument de joguina, piquem de mans. Cada vegada que es repeteixin les frases, fem els mateixos moviments indicats per a cada una. A l'audició següent, per acabar la frase A fem en rotllana 15 saltirons cap a la dreta i 15 saltirons cap a l'esquerra. Al final, ens aturem i saludem.

Per als més petits:

Escoltem l'àudio i diferenciem els picaments de mans i l'instrument de joguina, al mateix temps que ensenyem la imatge de cada un dels instruments per facilitar-ne la identificació. Després, fem l'activitat.

Asseguts en rotllana, cada infant té un instrument de fusta (claves), que es pot substituir per dos pals de fusta que siguin segurs. L'instrument resta a terra fins que sigui el moment de tocar-lo. Quan sentim els picaments de mans, piquem de mans, i quan sentim l'instrument de joguina, seguint el ritme que fa, piquem amb les claves.

En cas que no hagin tocat mai les claves, recordeu que primerament cal familiaritzar-se amb l'instrument. Tal com vam fer a la peça número 1 amb els cascavells, hem d'experimentar diferents maneres de fer sonar les claves, per acabar tocant-les de la manera correcta.

OBRA

17. Allegro en do M, KV. 9a

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: flügelhorn, acordió, guitarra, clarinet baix i darbukka

Allegro fa referència al tempo en què cal interpretar una obra musical. Significa que el temps de la peça ha de ser alegre i desenfadat. Però en aquest cas «Allegro» també és el títol de l'obra. L'arranjament s'ha fet perquè sigui interpretada pels cinc instruments indicats més amunt. El flügelhorn fa la melodia i la resta l'acompanyament, i entre ells es crea la impressió d'una cursa. Per les seves característiques tímbriques, cada instrument transmet una sensació àgil i volàtil, o més feixuga i pesant, però sembla que tots tinguin pressa per arribar al final de l'obra.

A continuació teniu una il·lustració: nosaltres hem fet una possible referència gràfica del moviment de cada instrument i al final veure el dibuix de l'insecte que ens ha recordat el seu moviment.

PROPOSTES

Amb els nens més grans, després d'escoltar l'obra una vegada, us convidem a ensenyar-los una imatge de tots els instruments que hi intervenen, i, en una segona audició, buscar quin so correspon a cadascun. Per fer les activitats, tant amb els més petits com amb els més grans, ens fixem en dos dels instruments: el clarinet baix, que té el so més greu, i el flügelhorn, que fa la melodia.

Aconsellem en primer lloc escoltar el so del clarinet baix i dedicar-hi una atenció especial. És el so més greu, que convida a caminar i ens marca la pulsació de l'obra. Per comprovar que la seguim bé, podem fer-la tots picant amb les mans suaument damunt les cames.

Després observem el flügelhorn, que fa el moviment de la melodia. Per assegurar-nos que els infants s'hi fixen i són capaços de seguir-la bé, fem que tots belluguin els braços mentre sona el flügelhorn.

A. Dividim els nens en dos grups: l'un representa el clarinet baix i l'altre el flügelhorn. Al grup del flügelhorn, cada infant té un mocador que fa «dansar» seguint la melodia de l'instrument, i al grup del clarinet baix, cada infant camina lliure per l'espai seguint la pulsació d'aquest instrument.

ELEMENTS MUSICALS:

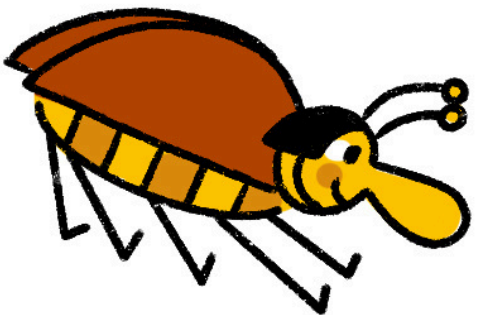
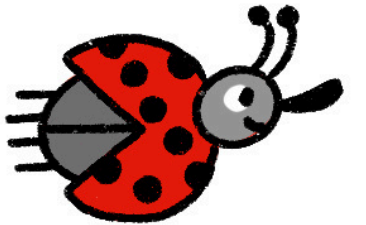
Forma: Allegro

Timbre: flügelhorn i clarinet baix.

Tempo

Objectiu: Diferenciar el clarinet baix del flügelhorn.

OBRA

18. Allegro en sib M, KV. 3

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: flügelhorn, acordió, violí i clarinet baix

Aquesta obra va ser composta per Mozart per a instruments de teclat quan tenia 6 anys, i la va escriure el seu pare, Leopold, perquè el fill encara no sabia escriure música. És una peça breu de tan sols 30 compassos, de caràcter ràpid i viu, escrita en compàs de 2/4, una mètrica que ens convida a caminar. En el nostre arranjament, el flügelhorn i el violí juguen entre ells, mentre que l'acordió i el clarinet baix acompanyen el joc dels primers.

Clarinet baix

PROPOSTES

A. Fem una audició per diferenciar el paper del violí, del flügelhorn i del clarinet baix. Si aprenem a escoltar aquest últim, com que és el més greu, ens marca el compàs 2/4.

B. Comencem tot el grup classe caminant al compàs seguint el clarinet baix. Si veiem que tenen clars els timbres del violí i del flügelhorn, podem fer dos grups: els uns caminen seguint el compàs quan senten el violí, i els altres caminen seguint el compàs quan senten el flügelhorn.

Al començament és molt fàcil, però després cal estar molt atents per saber quan li toca caminar a cada grup. És força divertit i implica molta atenció auditiva.

Per als més petits:

A. Comencem picant fluixet amb les mans sobre les cames seguint el compàs 2/4 que ens marca el clarinet baix.

B. Una vegada feta la primera proposta i controlat el tempo, podem jugar a picar amb les mans només quan sentim que el violí té el paper protagonista, i després el mateix amb el flügelhorn.

ELEMENTS MUSICALS:

Forma: Allegro

Timbre: violí, flügelhorn i clarinet baix.

Mètrica binària.

Objectiu: Saber reconèixer i seguir la mètrica binària a la vegada que reconeixem: el violí, el flügelhorn i el clarinet baix.

OBRA

19. Don Giovanni, KV. 527,
«La ci darem la mano»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veu i cor, acordió, guitarra, violí i clarinet baix

La traducció del títol és «Allí ens donarem la mà». Aquesta cançó, originàriament dins l'òpera Don Giovanni, és un duet de dos personatges, Don Giovanni i Zerlina, en un intent del primer per seduir la noia.

En el nostre arranjament no sentirem dues veus, sinó una de sola com a protagonista, la veu de soprano, i un cor format per tots els músics, que intervenen a la part final cantant «La ra ra ra ra ra».

PROPOSTES

La melodia és molt dolça, i la mètrica binària (2/4) convida a balancejar-se, de manera que proposem una activitat relaxant: asseguts a terra i agafats de les mans, ens balancegem molt suaument. En el moment en què sentim el cor que canta «La ra ra...», sense deixar-nos anar de les mans, també cantem amb ells.

Per als més petits: els podem bressolar i que aixequin les mans quan han de cantar.

ELEMENTS MUSICALS:

Mètrica binària.

Timbre: veu

Objectiu: Acompanyar una melodia amb el balanceig del cos

OBRA

20. Komm, liebe Zither, komm, KV. 351

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veu, flügelhorn, acordió, mandola, clarinet baix i percussió vocal

Aquesta obra és un lied, que significa 'cançó' en alemany. En aquella època els lieds acostumaven a ser acompanyats per un instrument de teclat, en la versió original i en la del nostre concert l'acompanyen altres instruments.

Aquí teniu dos enllaços per poder escoltar dos lieds, l'un cantat per veu de dona (soprano) i l'altre per veu d'home (baríton).

Lied cantat per una soprano:

<https://youtu.be/l4Lu70y7lkC?feature=shared>

Lied cantat per un baríton:

<https://youtu.be/z148EfPmk3A?feature=shared>

En el nostre arranjament, la introducció de l'obra la fa la mandola, i amb la veu s'incorpora una percussió poc habitual, els ritmes vocals, que, juntament amb els efectes de la resta dels instruments (flügelhorn, acordió i clarinet baix), donen a aquesta obra de Mozart un estil més actual.

PROPOSTES

En primer lloc, us aconsellem fer una audició per distingir els instruments segons la família a la qual pertany cadascun: família de corda, mandola; de vent, flügelhorn i clarinet baix; de vent teclat, acordió, i veu, cantada i amb percussió vocal.

Recomanem parlar de les famílies d'instruments, ja que distingir tots els instruments no serà possible per als infants més petits. En canvi, és més fàcil reconèixer les famílies.

Si voleu més informació sobre la classificació de les famílies d'instruments, us aconsellem visitar les pàgines web següents:

famílies d'instruments de l'orquestra simfònica,
<https://sites.google.com/a/blanquerna.url.edu/calaix-de-music/escoltar-cantar-ballar/escoltar/guiadorquestraperajovesbbritten>;

per saber més sobre la mandola, <https://es.m.wikipedia.org/wiki/Mandola>;

per saber més sobre l'acordió: <https://ca.m.wikipedia.org>

Després d'aquest treball, ens centrem en la veu cantada i els sons vocals, i els diferenciem escoltant un altre cop l'obra. Us exposem dues activitats que podem fer després d'aquesta última audició.

A. Experimentem tots els sons possibles que podem produir amb la veu i busquem els que sentim a l'obra.

B. Reproduïm els ritmes vocals que sentim a l'obra mentre l'escoltem.

Per als més petit: Us proposem que, després d'escoltar el tema, parreu amb els infants de si hi han sentit cantar, i si és que sí, què han sentit: els músics diuen paraules o fan sons amb la boca? Després, se'ls pot ensenyar quins sons poden fer i animar-los a reproduir-los. També es pot idear una percussió amb el cos, buscar una cançó que coneguin tots, i fer que l'acompanyin amb aquesta percussió.

ELEMENTS MUSICALS:

Forma: Lied

Famílies dels instruments

Timbre: veu i sons vocals.

Objectiu: Conèixer què és un Lied, i les diferents famílies d'instruments.

Experimentar diferents produccions vocals per seguir una melodia

OBRA

21. Concertone per a dos violins i orquestra, KV. 190, «Andante grazioso»

CONTINGUT DE L'OBRA

Instruments que hi intervenen: veu i cor, flügelhorn, guitarra acústica, acordió, guitarra, clarinet baix i bendir fregat

Mozart va escriure aquesta obra per ser interpretada per dos violins i orquestra, com indica el títol. En el nostre arranjament, la interpreten la guitarra acústica, el clarinet baix, el flügelhorn, l'acordió, el bendir i la veu, aquesta última en algun moment com a solista, però també amb el cor, ja que sentim la veu de tots els músics a la vegada. Aquí, però, tampoc no canten la lletra d'una cançó, sinó que se segueix un tractament diferent del de la cançó i la producció de sons rítmics: hi sentirem ressonàncies i vocalitzacions.

ELEMENTS MUSICALS:

Timbre: ressonàncies i vocalitzacions amb la veu, bendir

Objectiu: Conèixer el bendir i cantar cançons conegudes amb diferents ressonàncies i vocals.

PROPOSTES

Aquesta obra té com a objectiu observar el bendir (instrument de percussió oriental), i observar i experimentar la producció de la veu amb ressonàncies i vocalitzacions.

A. Després de fer una primera audició de l'obra, ens fixem en el so que produeix el bendir en ser fregat i no colpejat. Observem quina és la forma d'un bendir, i com que no és fàcil disposar-ne d'un, agafem un pandero, que és l'instrument més semblant al bendir, i expliquem les diferències a partir de les imatges de tots dos. Experimentem de quantes maneres podem fer sonar el pandero, percutint-lo amb diferents elements: la mà, una baqueta de percussió, una pilota, la tapa d'un pot de cuina... (hi ha tantes possibilitats com se'ns pugui acudir i, evidentment, com siguin possibles de dur a terme), i també amb un fregall o amb les ungles.

Després, tornem a escoltar l'obra fixant-nos en les semblances i les diferències amb els efectes aconseguits amb la pràctica anterior, i convidem els infants a dir quina opció els ha agradat més.

B. En aquesta proposta, us convidem a crear amb els infants un instrument de percussió amb material de desfeta, procurant buscar la semblança amb el so produït pel bendir fregat. Oferim als infants diferents materials: pots de plàstic, tubs de cartró, sorra, lleties, pedres petites... Els comencem a combinar i observem quin és l'efecte sonor més semblant al del bendir. Una vegada cada infant ha escollit el seu material, i en funció de la complexitat del procés de construcció, fem els instruments. Si és possible tenir-ne un per a cadascú, interpretem l'obra juntament amb la gravació de base.

C. Escoltem l'obra i ens fixem ara en la veu, i els preguntem què creuen que diu la veu quan canta. Podem recollir i apuntar tot allò que diguin els infants en un lloc ben visible per a tots. Una vegada acabada la llista, ho experimentem nosaltres per intentar determinar el que realment diuen els músics a l'obra. En acabar, la tornem a escoltar per definir i concretar el que s'hi diu: la vocalització «Ah» i la ressonància «Mmm».

Amb la intenció de diferenciar-ho ben clarament, us proposem l'activitat següent. Ens col·loquem dempeus en rotllana i cada nen agafa un mocador amb les dues mans. Quan sentim «Ah», belluguem el mocador com si fossin onades, i aturem el moviment quan sentim «Mmm». Per acabar, podem cantar una cançó coneguda per tots, i un dels nens surt a fer de director. Si ensenya el mocador, la canten fent «Ah», i si roman quiet la canten fent «Mmm».

Per als més petits: Ara es tracta de cantar una cançó sense la lletra, dient diferents síl·labes.

Els expliquem que totes les cançons es poden cantar amb diferents síl·labes, sense la lletra original, i ho exemplifiquem amb una de les cançons que ells coneguin molt bé. Per exemple, cantem amb «Ah» i amb «Mmm» El Gegant del Pi. Una vegada ens han escoltat, els convidem a fer-ho amb nosaltres, i després ells mateixos ens proposaran moltes cançons i moltes síl·labes per continuar fent-ho.

També amb els més menuts, podem explorar diferents sons amb el pandero fins que s'assemblin al so del bendir fregat (A), i acabem acompanyant el bendir de l'àudio.

L'AUDITORI

VOCABULARI I GLOSSARI

Ària. Forma musical consistent en una melodia executada per un cantant. Acostuma a ser cantada per una veu solista amb acompanyament orquestral i com a part integrant d'una forma musical més gran: òpera, oratori, cantata...

Claves. Instrument musical de percussió, d'origen cubà, que consisteix en dos pals petits que es colpegen l'un sobre l'altre.

Concert clàssic. Forma musical en la qual participa una orquestra simfònica i un o més instruments solistes que mantenen una relació de diàleg musical. Acostuma a estar format per tres moviments. El primer moviment sol ser allegro, el segon adagio o andante, i el tercer rondó o minuet.

Divertimento. Forma musical molt popular durant el segle XVIII. Era interpretada per un reduït nombre d'instruments. Té un estil desenfadat i alegre.

Estructura formal. Organització de les frases dins d'una obra.

Improvisació. Procediment musical d'un tipus d'interpretació en què la invenció i la interpretació són simultànies i van a càrrec de la mateixa persona o grup de persones.

Jazz. Gènere musical caracteritzat perquè eludeix l'execució de les interpretacions a partir de la lectura fidel d'una partitura. La base de l'estil jazzístic és la improvisació, que utilitza ritmes d'origens africans, com ara les síncope.

Minuet. Ball característic de l'època de Mozart. En francès significa 'forma musical breu i delicada'. Està escrit en compàs de $\frac{3}{4}$, mètrica que convida a ballar i que és la mateixa que s'utilitza en la forma del vals.

Obstinat (ostinato). Procediment que consisteix en la repetició d'una part rítmica, melòdica o harmònica de forma insistent en un fragment musical.

Òpera bufa. Òpera de tema còmic.

Plectre. Peça fina en forma de triangle isòsceles (actualment sovint de plàstic) que serveix per pinçar les cordes d'alguns instruments.

Pulsació. Cada un dels temps (tempo) que formen una obra musical.

Ritardando. Terme que s'utilitza per fer cada vegada més lent el tempo en què es duu a terme una obra musical.

Serenata. Forma musical pensada per a la formació d'orquestra de corda, de vent, mixta o conjunt de cambra. S'acostumava a tocar a la tarda, o cap al vespre, moltes vegades a l'aire lliure. El seu nom significa 'calmat', 'reposat'. Va ser molt popular al segle XVIII.

Singspiel. Composició dramàtica i musical en què el text parlat s'alterna amb el cantat.

Sonata clàssica. Forma musical formada per tres o quatre moviments, escrita per a un o més instruments.

Sordina. Nom que reben els diferents mecanismes que redueixen el volum sonor o que modifiquen les qualitats tímbriques del so d'un instrument.

Swing. Estil musical dins l'evolució del jazz. També fa referència a un ritme determinat que el compositor vol donar a una obra.

Tempo. Velocitat que cal seguir en interpretar una obra musical.

Timbre. Qualitat del so que, per les seves característiques, determina quin instrument reproduceix el so.

INSTRUMENTS

MANDOLA

La trobarem als Àudios però no surt al concert

GUITARRA ACÚSTICA

TZOURAS

MANDOLINA italiana.

ARXILLAÜT.
El trobarem als
àudios però no
surt al concert

BAGLAMÁ
El sentireu als
àudios però no
surt al concert.

SORDINA de
TROMPETA

TROMPETA

FLÜGELHORN

CLARINET BAIX

CANTANT

BENDIR

DARBUKKA

GLOCKENSPIEL

CASCAVELLS

FLAUTA D'ÈMBOL

CLAVES

VIOLÍ

XERRAC

ACORDIÓ

MÚSICS

D'esquerra a dreta fila de baix:

Roman Gottwald (violí, xerrac i darbukka), Laura Mejías (veu i percussions), Eduard Iniesta (guitarra acústica, mandola, mandolina, tzouras i veu. Director musical) i Pau Domènech (clarinet baix).

D'esquerra a dreta la fila de dalt:

Ivó Oller (flügelhorn i trompeta) i Gregori Ferrer (acordió i glockenspiel)

Laura Mejías

Pau Domènech

Román Gottwald

Ivó Oller

Gregori Ferrer

Eduard Iniesta

Descarrega els
instruments i les fotos
dels músics i per imprimir

Descarrega les imatges
per imprimir

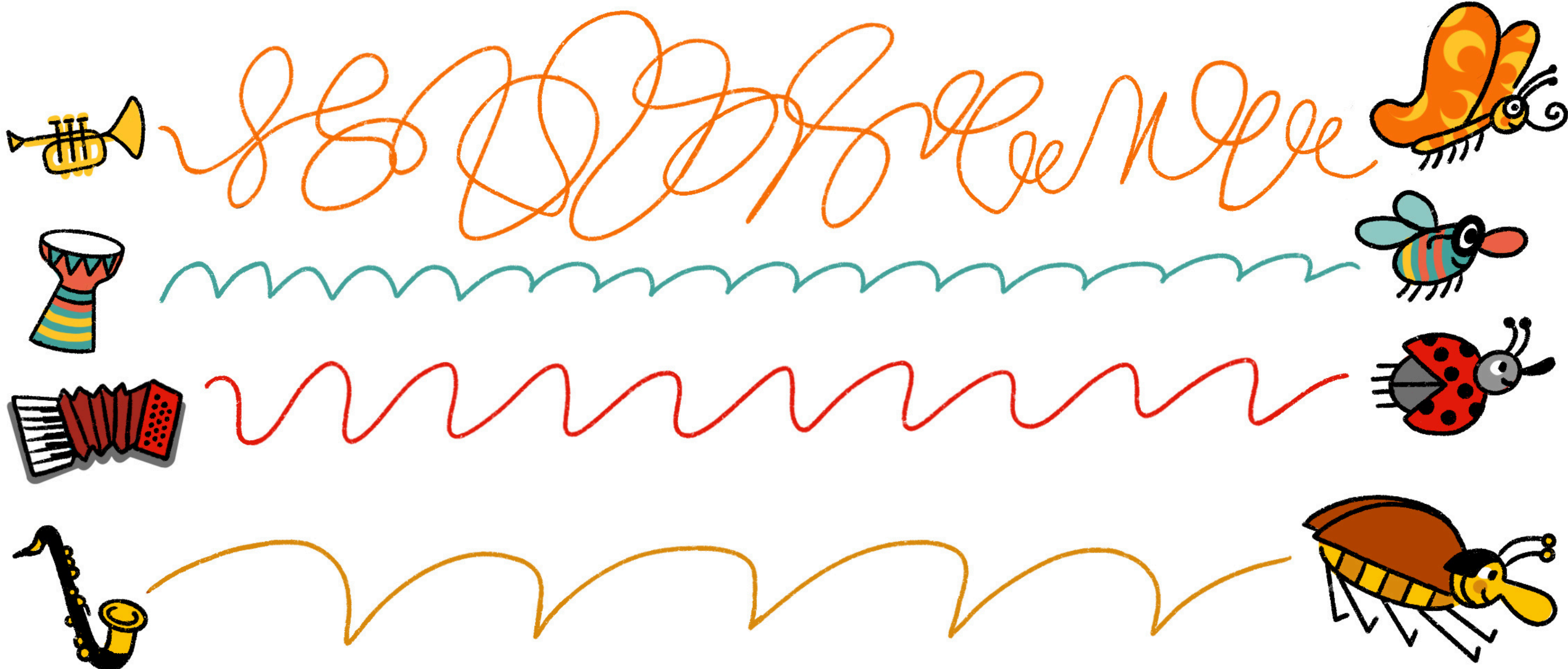
Partitura instrumental
La cançó dels Mamemi

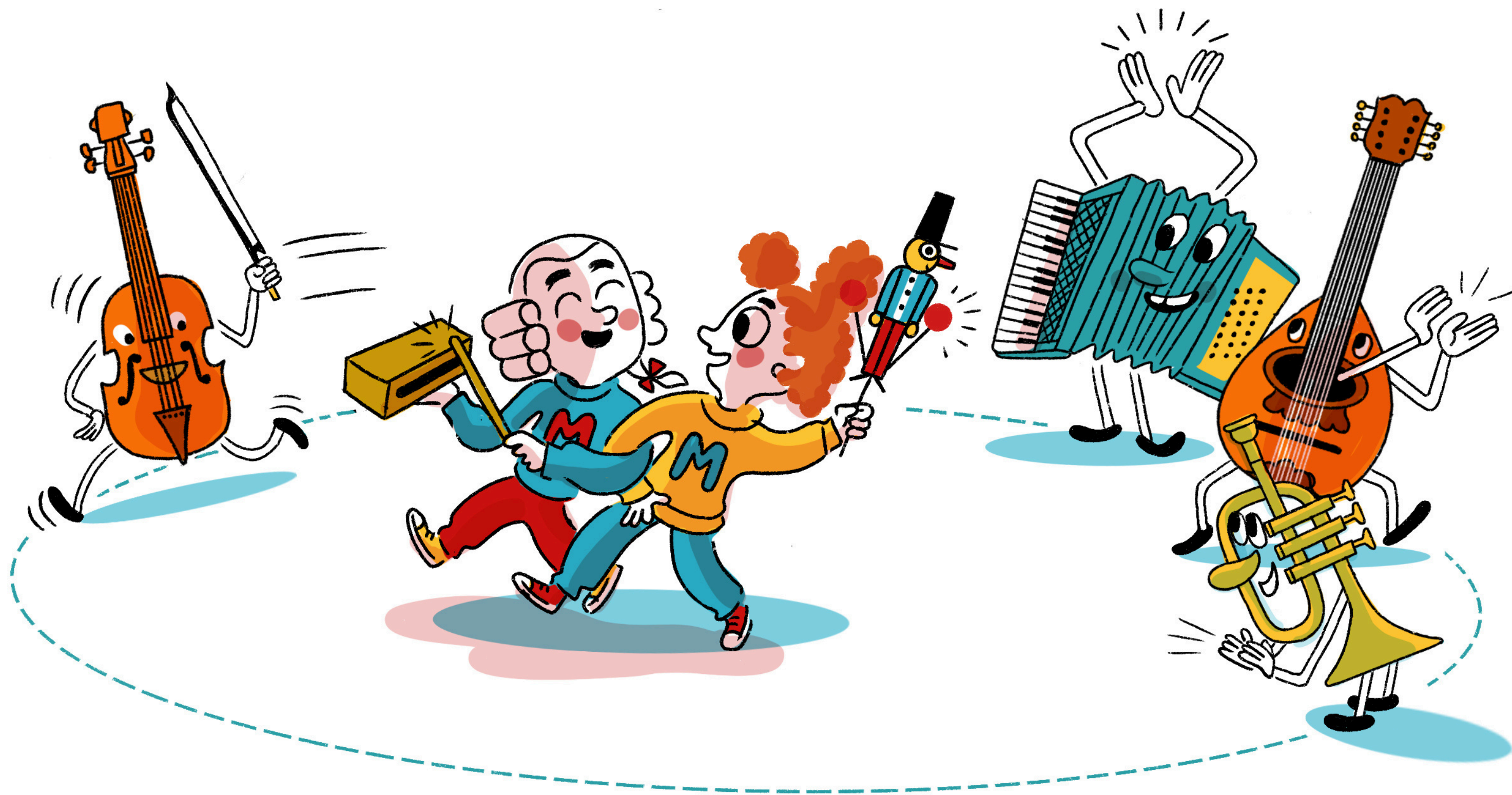
Partitura instrumental
El gall Quicquiriquí

Partitura instrumental
la flauta màgica.
La campana

MOZART nen

MOZART adult

L'AUDITORI
AUDITORI.CAT

**LEPANT 150
08013
BARCELONA**

**93 247 93 00
INFO@AUDITORI.CAT**

SEGUEIX-NOS

L'AUDITORI ÉS UN CONSORCI DE

AMB EL SUPORT DE

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

